

По мало времѣмъ Богъ просвѣтити нѣкого старца, [вндисѣ да е вышъ и онъ отъ Сербскый родъ], да дойдѣ при св. Саввѣ, кой-то му рече: Вы отъ Бога посланни, страннолюбїе-то и нищелюбіе-то, кое-то имате не е малко, нѣ една добродѣтель оше въ чакѣ, то есть: постарайтеся Ваше Прѣподобїе, за запустѣлый мнхастыръ Хилендаръ, да го обновите за вашъ народъ, да еѣ нарыча Сербска обитель, и що-то прихождаѣтъ отъ башы страны ливаціи Бога и хотаціи да живѣѣѣтъ въ безмалкїе, да го имѣтъ пристанище собственно. Прѣподобный като разсудѣи доврѣ томъ съвѣтъ, незабавно испроси дозволенїе отъ Игумена, известихъ и на Прота, разчуса и посылкы-тѣ мнхастыры намѣренїе-то нмѣ. Прѣподобный Сѹменъ съ св. Саввѣмъ въ единъ день отидохъ да видѣѣтъ мѣсто-то, и тѣмъ като прѣслонихъ и двѣма-та колѣны-тѣ си заедно, помолухсѣ Богу, ако е воля Божїа да ги укрѣпи въ това намѣренїе, и пакъ еѣ върнахъ въ Ватопедъ. Подырь мало времѣмъ прѣподобный като настави все що му вѣше потребно, пакъ на запустѣло-то мѣсто отиде, и самъ приклони колѣны-тѣ си помолнѣ Богу, и думаше: Ты Господи сердцевѣдче, призри на мене рака твоего, и освѣти-то отъ нѣга!